TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Lopun alku

Wrangelin joukkojen kärsittyä tappion alkavat hänen "aatteelliset kannattajansakin" joutua yhä pahempaan epäjärjestykseen. Niin sanottujen vapaamielisten yhteiskuntapylväitten kokous Parisissa on jo puhunut pari kovaa sanaa mainittua lahtarikenraalia vastaan huolimatta siitä, että he vielä hiljan, pienimmänkin tilaisuuden tullessa ylistävät häntä pilviin asti. Sosialivallankumouksellisetkin ovat ryhtyneet epämääräisesti ja vaarattomasti arvostelemaan Wrangelia jonka apureina he itse ovat toimineet. Parooni Wrangel sensijaan pitää edelleenkin demokratian lakeja kunniassa. "Suuriruhtinas" Nikolai Nikolajewitsh ilmestyy" omassa korkeassa persoonassaan" Krimille, lainatakseen Krimin herralle ja käskijälle Romanow-Rasputin kruunun loistoa. Ja samoihin aikoihin kuin Nikolai Nikolajewitsh ilmestyvät Wrangelin avuksi seuraavat pelastajat: kenraali Balachowitsh, joka siirtyy Taurian niemelle, Unkarin työväen mestaaja, amiraali Horthy, joka koettaa päästä armeijoineen Wrangelin avuksi, herra Savinkow, joka saapuu Petljuran luo sitoakseen osan paroonia vastaan taistelevista voimista Ukrainaan ja herra Filoscofow, joka matkusteleikse Pariisiin palvoakseen Wrangelin jumalaa monsieur Millerandin persoonassa ja anoakseen apua hänen poliisikätyreiltään.

Kaikesta huolimatta alkaa valkoisten ylevä mieliala vaihtua peloksi. Armeijan henki alkaa turmeltua. Ja siihen ovat lahtarit itse syypäät. Heidän tietonsa Neuvosto-Venäjältä olivat koko ajan niin valheellisia, että heidän täytyi ehdottomasti joutua väärinkäsityksiin. Kaikki nuo kuvitellut kapinat Moskovassa, Kremlin joutuminen kapinallisten käsiin, Neuvostovallan kukistuminen Nishni-Novgorodissa, vastavallankumousten suorittama Tomskin valloitus, lukemattomat kapinat ja kaikki mielettömyydet, joista valkea sanomalehdistö tiesi kertoa, kaikki ne veivät itse Wrangelseikkailun johdonkin harhaan.

"Toivomus on ajatuksen isä", sanoo saksalainen sananlasku. Ja itämerenmaakuntalaisten aivoissa, joissa piilee sangen laajakantoinen "toive", muodostui tästä "toiveesta" ajatus punaisen armeijan hajoamisesta ja selkäpuolemme sekasortoisesta tilasta. Ei uskottu vähääkään sellaisiin tietoihin, että bolshevikkien halonhankinta on paremmalla kannalla, että heidän rautateittensä kuljetuskyky on parantunut, että heillä on raakaöljyä, että heidän kangastehtaansa, jotka tähän asti on seisoneet, jälleen on pantu käyntiin samoinkuin metallitehtaatkin, kaikki tämä oli wrangelilaisista tyhjiä sanoja. Sen sijaan uskottiin kaikkea mahdollisia huhuja, joita kummankin sukupuolen typerät ja hassahtelevat juorukellot vain keksivät, jota väkeä Marx muuten kutsuu "sukupuolitautien ja arkuuden vaivaamiksi niin sanotuiksi säädyllisiksi ihmisiksi", ja jollaisia Wrangelin herrat upseerit olivat. Tästä johtuu myöskin se "varmuus" ja "optimismi", jota itse Peter Struvekin osoitti. Tämä mies on muuten kadettilais-lokakuulaisten järeän tykistön johtaja, etevin Wrangelia tukeva oppinut. Hänen johtolauseenaan oli: Punaiset joutuvat epäjärjestykseen meidän järjestäytyessämme. Siispä on tulevaisuus meidän.

Mutta punaisten epäjärjestykseen joutuminen oli vain valkoisten kuvittelua ja valkoisten keino houkutella ulkomaitten yleistä mielipidettä puolelleen. Kaikki nuo herrat Struvet tiesivät sangen hyvin, mitä Millerandin, Lloyd Georgen ja muiden tämän maan mahtavien apu merkitsee. Ja he uskottelivat järjestelmällisesti ulkomaalaisille virkaveljilleen, että bolshevikit ovat perikadon partaalla. He saivat siten keinotelleeksi itselleen sotilasvaatteita, tänkkejä, ruutia ja lyijyä huomaamatta kertaakaan, että he kykenevät kyllä tuhoamaan optimistisemmankin ajatustavan kuin se, mitä he edustivat.

Sillä välin vei luokkataistelun objektiivinen kehitys Wrangelin alueella siihen, että Wrangel on pakoitettu yhä enemmän supistamaan yhteiskunnallista kannatusjoukkoaan ja lakkaamatta siirtymään oikealle.

"Kansanvallankannattajat", kadetit, tsaarin ministerit, Nikolai Nikolajewitsh — kaikki he ovat saman kehitysjakson eri asteita. Stolypinin aikuisen talonpoikaislain julkaiseminen, — herra parooni aikoi k a h d e n t o i s t a vuoden kuluttua saattaa sen jälleen voimaan — onnistui vielä huonommin kuin tämä Pietari Arkadjewits Stolypinin kuuluisa "udistus" aikoinaan. Suuren vallankumouksen riehuessa näytti sen epäonnistuminen muutamien viikkojen kuluttua varmalta. Ja sen mukana kukistui juhlallisin rummunpäristyksin julistettu "uusi suunta", joka piti mustasotnialaisten — herrojen vapaamielisten tuumien mukaan korjata Koltshakin, Denikinin ja muitten Venäjänmaan pelastajien "virheet". Nikolai Nikolajewitshin saapuminen Krimin raunioille (hän ei luonnollisesti tullut sinne tarkoituksella lämmitelläkseen lahonneita luitaan) on paroonin työn johdonmukaisena loppuna kruunaten sen. Mutta juuri sinä hetkenä, kun vanhin jälelle jäänyt Romanow ilmestyy näköpiiriin, lähestyy vallankumouksellinen puna-armeija Krimin nientä ja valtaa Venäjän vastavallankumouksellisten viimeisen turvapaikan. Historiallinen kehitys ei hetkeksikään pysähdy. Tuo vastavallankumousahjo muuttuu vastakohdakseen, Krimistä tehtiin Venäjän vallankumouksellisin kolkka. — Die Rote Fahne.

TSEKKO-SLOVAKIAN MELLAKAT

Viime vuoden loppu näki yhdessä sodan luomassa kansallisvaltiossa kahdenlaiset mellakat: ehkä viimeiset kansalliset ja ensimäiset proletaariset. Wienin "Kommunismus" lehden mukaan joku piirre näistä:

Kaksi vuotta on Tsekko-Slovakia ollut "itsenäinen". Ennen sorrettu tsekkiläinen porvaristo maksoi kalavelkojaan saksalaisille. Sosialidemokraatit apuna. Mutta viime lokakuussa ottivat ja lähtivät hallituksesta. Ja porvaristo teki, mitä se tekee vähin muuallakin. Asetti "puolueettoman" virkamieshallituksen. Asiallisesti merkitsi se sitä, että porvaristo ei enää tarvinnut sosialidemokraatteja. Sen täytyi varustautua väkivaltaiseen vallanpitoon työväkeä vastaan. Palkkasotureikseen sai se niitä legionalaisia, jotka Venäjällä, Ranskassa ja Italiassa olivat ententen riveissä taistelleet "vapauden" puolesta, ja joiden elämän sisältönä nyt on kapakoissa vetelehtiminen ja kansallis-sankarin osan näytteleminen.

Ja sitten syntyi lokakuussa tappelu — muistopatsaista. Tshekit tahtoivat kaataa saksalaisia (itävaltalaisia) keisari- y.m. patsaita. Saksailaiset nousivat kuniaansa puolustamaan. Ja sitten tapeltiin. Parlamentissa puhuttiin, jarrutettiin, paukutettiin pulpetteja, puhallettiin lastentorvilla j. n. e. Eri kaupungeissa kaadettiin muistopatsaita, särettiin akkunoita, leikattiin poikki tyttöjen palmikoita. Välillä muistettiin juutalaisiakin.

Mutta äkkiä tuli loppu. Hallitus oli kyllä aivan avuton. Mutta raitis porvaristo lopetti pöhnäpidon. Äkkiä niin tsekkiläiset kuin saksalaisetkin lehdet alkoivat rauhoittua ja paheksua ja hieroa sovintoa. — Kolmen viikon hienon roskaväen mellastuksen jälkeen selitti porvaristo, ettei sillä ole varaa moiseen. Työväki! ....

Aivan oikein. Työväki voi myös yltyä, kun näkee valtion voimattomuuden. — Tällä kertaa se kuitenkin pysyi verrattain hiljaa. Wienin lehteen kirjoittaja ottaa siitä tilille työväen puolueet. Oikeistososialisteista ei maksa puhua. Ne, niin tshekkiläiset kuin sakasalaisetkin, tietysti "paheksuivat" — vaikka ovatkin varsin kansalliskiihkoista, ja joku näkyväkin herra oli ollut mukana ......

— Entä vasemmisto? Nehän äsken valtasivat puolueen, erottivat oikeiston ja alkoivat kasvattaa keskusta kommunisteja.

Niinpä kyllä. Mutta näihin mellakoihin mennessä eivät olleet vielä päässeet toimintaan. Eivät tahtoneet "auttaa saksalaista porvaristoa" eikä "tukea valtiota". Muutakaan eivät osanneet — kuin selittää. Arvostelija vaatii, että niiden olisi pitänyt koota työväki kansallismellakoista erilleen omain vaatimustensa puolesta taisteluun. Vain liikkeellä ollen kasvaa kommunistinen puolue. "Se on aktiivinen — tai ei ole mitään."

Eikä kulunutkaan kauan, ennenkun kommunistit olivat liikkeellä. Aiheen antoi se, että oikeistososialistit valtasivat valtion avulla Pragin työväentalon ja lehden. Syntyi suurlakko. Mutta tuntien, ettei tuo talon valtaus riitä yksin aiheeksi, asetettiin muita vaatimuksi: hallituksen on erottava; 30 prosentin palkankorotusta, 1000 kruunua joulurahaa ja maan kansallistuttaminen! — Kuten näkyy olivat vaatimukset kirjavanlaiset. Eikä ne tyydyttäneetkään radikaalisempaa työväkeä, vaan alkoi se eri paikoissa vallata tehtaita. Vertakin vuoti. Bruxissa kaatui 5 ja 23 haavottui.

Porvaristo voitti. Sen tiedotustoimistot sähköttivät aatevelj illeen muissa maissa, että heillä otetaan nyt bolshevikit lujille. Ovat saaneet ohjeita ja rahaa Moskovasta ....

Asiallisesti näyttää tuo liike olleen vähän samantapainen kuin Suomessa marraskuussa 1917. Tiedot ovat vielä vaillinaiset. Mutta varmaa on, että työväelle tuli siitä valtataistelun esiharjoitus. Porvaristo näyttää nyt diktatuuriaan. Ja sitten tulee toisten vuoro.

$56,000,000,000

Lukijalla ei varmaankaan ole ensi silmäyksellä käsitystä edellä olevan luvun suuruudesta.

Se on seitsemän kertaa niin suuri kuin koko maailman kultavarasto dollareissa laskettuna.

Tämä luku osottaa sitä summaa, minkä liittolaisten valtiomiehet kirjottivat paperille äsken Pariisissa ja lähettivät sen Saksan kansalle — "maksettavaksi laskuksi."

Siinä olisi lasku — siitä lystistä, että Saksan kansa joutui sotaan junkkeriensa ajamana.

Lasku on — näitten valtiomiesten määräyksen mukaan — maksettava 42 vuoden kuluessa.

Se merkitsee sitä, että Saksassa jokainen mies, nainen ja sylilapsikin on sidottu 42 vuodeksi suorittaakseen osalleen lankeavan $1,000.

Tämä vertailu on luonnollisesti vain vertauskuvallinen. Tosiasiallisesti tarkottaa laskun suorittaminen vain työväenluokkaa. Loisluokan jäsenet eivät mitään tee. Työväenluokkahan heitäkin hartioillaan kantaa.

Ja kuitenkaan ei Pariisin kokouksen asettaman ikeen paino ole vielä edelläolevalla luvullakaan ilmaistu. Sillä paitsi tuota suoranaista korvausta, asetettiin Saksan suoritettavaksi 12½ prosenttia Saksan kaiken ulkomaakaupan bruttosummasta. Ja tämähän se onkin se viimeistelevä isku, joka tekee Saksan kapitalistien ulkomaakaupan mahdottomaksi yrittää suorittaa edellämainitussa luvussa ilmaistua sotakorvausmäärää.

Kun tämä suunnitelma Pariisin kokouksen jälkeen tuli tietoon, lausuivat useat englantilaiset porvarilliset finanssiasiain tuntijatkin mielipiteenään sen, että näitten vaatimusten täyttäminen on yksinkertaisesti mahdotonta.

Amerikalaiset kapitalistilehdet ovat samalla tavalla melkein poikkeuksetta samaa mieltä. Toimituskirjotuksissaan ne sitä pohtivat. Ei niillä luonnollisesti ole mitään n. s. humaanisia näkökohtia laskun perimistä vastaan, mutta sen sijaan on niillä eräs paljon merkitsevämpi syy — kapitalismin kukistumisen pelko.

Detroit News, maan huomatuimpia kapitalistilehtiä, kirjottaa toimituskirjotuksessaan asiasta m. m. seuraavaa:

"Se sotakorvauksien suunnitelma, jonka liittolaiset lähettivät Saksalle, nostaa esille pulman, joka vaatii koko sivistyneen maailman huomiota.

"Pulma on yksinkertaisesti tämä: Kuinka pitkälle liittolaiset voivat kuristaa Saksan kansaa hävittämättä viimeistä vastuunalaisuuden kipinää ja jättämättä terroria sen tilalle?

"On selvää, että Saksan on myytävä tuotteita maailmalle kootakseen sotakorvauksiin tarvittavaa summaa. Sen täytyy niin tehdä, sillä ei ole eikä se voi saada rahaa ilman kauppaa. Mutta ulkomaille lähetetyistä tavaroista on suoritettava 12½ prosenttia myyntihinnasta ja kuitenkin myyntihinnan pitäisi kyetä kilpailemaan ulkomaamarkkinoilla voidakseen tuotteita myydä.

"Vaikka kysymys on: Kuinka pitkälti on nykyään saksalaisen työläisen nälkäännääntymiseen, josta on enää lyhyt matka vallankumoukseen?"

Ja toinen amerikalainen kapitalistilehti Chicago Herald Examiner kirjottaa:

"Saksan tehtävä on myydä tavaroitaan toisille kansakunnille saadakseen kaiken kullan mitä maailmassa on — maksaakseen sen sitte liittolaisille. Tämä on tehtävä uudelleen ja taas uudelleen. Kun se on tehnyt tämän seitsemän tai kahdeksan kertaa vapautuu se velasta. Mitään samanlaista kuin tämä ei ole esitetty sitte Sisyphus-tarinan aikojen, tarinan, joka kertoo kuinka Sisyphus vieritti kiveään ylämäkeä saadakseen sen jälleen vierimään takaisin.

"Liittolaiset voivat saada Saksalta rahaa vain auttamalla Saksaa myymään tavaroitaan ulkomaailmalle.

"Mutta liittolaiset pelkäävät Saksan teollisuuden mainetta. Ne eivät halua että sen työläiset saavat elämismahdollisuutensa kilpailussa heidän kanssaan.

'Siksi he asettavat musertavan 12½ prosentin veron Saksan vientitavaran bruttoarvolle. He sanovat Saksalle näin:

"'Tee työtä ankarasti, tuota, maksa meille seitsemän kertaa niin paljon kuin maailmassa on kultaa samaan aikaan kuin me teemme kaikkemme estääksemme sinut rakentamasta teollisuuksiasi ulkomaakaupan kautta, joka vain tekee mahdolliseksi vaatimaimme suoritusksien täyttämisen.'"

Niin kirjottavat amerikalaiset kapitalistilehdet.

Kapitalismin kukistamisen pelko se on, joka panee niin puhumaan.

Mutta miksi sitte liittolaisten valtiomiehet Pariisissa moisen suunnitelman laativat? Eivätkö he nähneet samaa peikkoa irvistelemässä tämän suunnitelman takana?

Epäilemättä.

Mutta se sama peikko näytty Pariisista katsottuna olevan jo lähempänä.

Nykyisen edellinen Ranskan ministeristö kukistui siitä syystä, että se kieltäytyi vastaamasta edustajakamarissa tehtyihin kysymyksiin, jotka koskivat Ranskan ulkomaapolitiikkaa ja maan taloudellista asemaa. Tilanne on kertakaikkiaan niin kaaosmainen, ettei ministeristö sitä hirvinnyt tehdä. Se lupasi tehdä sen vasta sen jälkeen kuin mainittu päämministerien kokous on pidetty. Mitä sillä tarkotettiin? Sillä tarkotettiin vain sitä, että vastaukseksi edustajakamarin kysymyksiin voitaisiin sitte esittää tämä huikea summa — jonka pitäisi merkitä tuloja Ranskalle taloudellisen hädän lievennykseksi. Tarkoitus oli ruokkia — näillä numeroilla. Tarkotus oli yrittää häätää taloudellisen kaaoksen synnyttämää kapitalismin kukistumista uhkaavaa peikkoa pois tällä laskulla, joka Saksan näännytetylle kansalle esitetään.

Se oli ainoa keino saada aikaan edes jonkinlaista tyynnytystä.

Itävallan tila on siitä enteellisenä merkkinä.

Berkeley, Calif.

VIIMEINEN VAROITUS!

"Erämaan Ritarit" menee Berkeleyn Toverituvan näyttämöllä sunnuntaina helmikuun 20 p., alkaen täsmälleen kello 6 illalla. Kauvan on puhuttu tästä mahtavasta näytelmästä ja nyt siis se nähdään. Epäilemättä rientää jokainen näkemään tuon mahtavan peräpohjolan reipasta henkeä uhkuvan kappaleen. Sen honkametsien keskellä kamppailevien ritareiden yimmattua taistelua luonnon jättiläisvoimien kanssa. Kappale on kaunis ja jännittävä alusta loppuun. Kappaleen ylöspano vaatii jonkunlaisia uhrauksia, mutta uskomme yleisön palkitsevan sen runsaalla osanotolla. Kappale tapahtuu sydäntalvella, joten pukuihin täytyy kiinnittää suurta huomiota. Silloin kun tätä näytelmää Suomessa ensikerran esitettiin asettivat arvostelijat tämän "Tukkijoen" ja "Pohjolaisten" yläpuolelle. Eipä muuta kuin toivomme että näytelmäseuran työ palkitaan täydellä huoneella, jonka kappale ehdottomasti ansaitsee. Kertokaa tuttavillennekin tästä nautintorikkaasta illasta ja tuokaa heidät mukaanne. Samalla huomautamme että nähdäkseen kappaleen alusta, olkaa kello kuusi haalilla, muuten myöhästytte. Tervetuloa! — P. H.

Hanna, Wyo.

Osaston "käräjillä" on tapana aina ottaa pöytäkirjuri ensin saunaan. Viime kokous olikin erittäin kuuma kirjurille, koska pöytäkirja osottautui olevan aivan ylösalasin. Mutta jos on ollut syytä kirjurissa, niin on ollut syytä päätöksien tekijöissäkin.

Sillä on otettava huomioon, ettei jokainen puhevuoro mikä asian selostukseen käytetään, ole päätösesitys ja kun puheenvuoroja kannatetaan niin siinä syntyy aina sekaannusta, joten tähän seikkaan jää korjaukselle varaa.

Komitea, joka oli hankkimassa lainoja Kuopion työväenyhdistykselle, ilmotti saaneensa lupaan lainoja sillä edellytyksellä että Suomen pankista siirretään raha Kuopion Työväenyhdistykselle.

Luentokurssiveron maksussa heitettiin häränpyllyä. Ensin päätettiin että maksetaan jäsenkohtaisesti, vaikka ennakkomaksu lähetetään osaston kassasta, että kaikki tulee suhteellisesti täyttämään velvollisuutensa. Mutta sitten se sai käänteen ja päätettiin ettei maksetakaan jäsenkohtaisesti, vaan osaston kassasta.

Uusina jäseninä yhtyi osastoon Jack ja Mary Mäki sekä Liisa Janson. Tervetuloa myöskin toimintaan eikä vain jäseneksi.

Sosialistipuolue on ruvennut meitä hannalaisia kosimaan sadan asteen kuumilla kirjeillä. Mutta kosittava on kylmäkiskoinen ja varma päätöksessään. Päätäänkään osastomme ei käännä Sosialistipuolueelle puhumattakaan menosta taaksepäin. Eespäin, mars' on päämäärä. Olihan se uusi lupakirjakin jo tullut. Päätettiin se panna raamiin ja asettaa haalin seinälle.

Agitatsionikomitea meni ravistelemaan alottelevaa soittokuntaa vähän korvista, mutta — kiesus! sitä sen ei olisi pitänyt tehdä. Sillä se nyt jo kuulema tulee soittamaan ensimäiseen näytösiltamaan ja jokaiseen iltamatilaisuuteen siitä lähtien.

Agitatsionikomitea hommaa kovalla kiireellä ohjelmailtamaa helmik. 19 p:n illalksi. Sinne sopii tuoda tullessaan ohjelmaa päässään sekä taskuissaan. Terve näkemiin!

Apulainen.

Los Angeles, Calif.

Osaston kokouksesta t. k. 6 p. Calif. valtion aluekomitean muistutus kuukausiraporttien lähettämisestä otettiin taas huomioon ja uudelleen annettiin vakava varoitus jäsenkirjurille että hänen on täytettävä tehtävänsä. Täällä kasvaa sellainen yksilöllinen henki, että eipä oikein kukaan viitsi niitä joukkopäätöksiä niin tarkoin noudattaa. Toivotaan sentään, että tulevaisuudessa asiat muuttuisivat. S. S. Järjestön keskusvirastosta tullut kirje, koskeva puolueesta eroamista ja siitä johtuvia sivuseikkoja, luettiin. Puolueesta eroamiseksi alotettiin äänestys ja jatketaan sitä vielä seuraavassa kokouksessa joka on t. k. 19 p. Asia lienee vähän pulmallinen ratkaista. Olemme käyneet vieraisilla amerikalaisessa järjestössä ja pysyneet sille vieraana. Emme ole vaikuttaneet kai paljon heidän toimintansa virkistämiseksi. Taloudellisen aseman kärjistyessä olisi ollut edullisempi pysyä puolueessa, sillä itsenäisenä kielijärjestönä merkitsemme ainoastaan saman verran kuin nolla tekevän numeron vasemmalla puolen. Tällaiseen asemaan tulemme suurine haaveinemme. Poliittinen asema tulee pysymään sekavana kunnes on saatu työläisjoukot puolellemme, joka on mahdoton niin kauan kun kapinoimme omassa leirissämme.*)

Osastomme tarvitsee oman haalin, koskapa huvitoimikunta ja näytelmäseura tarvitsevat haalia jokaisena lauantai-iltana iltamiaan varten. Tämän oikeuden haalin käyttöön kokous myös heille antoi ja niin muodoin jäimme ilman haalia virallisia kokouksia varten. Vähän niinkuin hyväntahtoisesta luovutimme sunnuntai-illat eräälle kirkkoseuralle ja sitte poikamaisesti lähdimme toista vuoroa hakemaan kokouksia varten.

Täällä on suomalaisia liikkeitä ja uusia kuuluu perustetun, mutta mikä lienee syynä kun ei ole muuta kun yksi Th. Lowellin ilmoitus Toverissa. Tiedossani olevat liikemiehet ovat puolueen entisiä veteraaneja, mutta niin kovin kiintyneet dollarin laitaan, että eivät voi siitä hellittää edes maksaakseen puolueen jäsenyyden.

Työttömyyttä on täällä. Mutta Mutta lunta ei ole. Jos niinkuin haluatte tulla tänne, niin voitte luottaa auringon paisteesta elämiseen, muistaen, että auringosta elämä lähtee, jota vastoin liika syönti on hidasta itsemurhaa. — Uutisten urkkija.

*) S. S. Järjestön vaikutus Amerikan työväenliikkeeseen on ollut vähäinen kaiken aikaa järjestömme kuuluessa Sosialistipuolueeseen, jonka seikan kirjottajakin myöntää. Mutta samalla hän sanoo, että itsenäisenä meillä ei tulisi olemaan sitäkään merkitystä kuin meillä on ollut Sosialistipuolueen yhteydessä. Se on väärä luulo. Meidän toimintamme on rajoittunut tähän saakka pääasiallisesti agitatsiooni- ja kasvatustyön tekoon oman kansallisuutemme keskuudessa. S. S. Järjestön ollessa itsenäisenä me voimme edelleenkin tehdä agitatsiooni- ja kasvatustyötä keskuudessamme vain sillä eroituksella, ettemme enään ole vastuussa Sosialistipuolueen edesottamisista, emmekä enään veronmaksajina ole tukemassa Sosialistipuolueen harhaanjohtavaa opportunistista politiikkaa. Muita oikeuksia ei Sosialistipuolue suokaan kielijärjestöjen jäsenille kuin olla veronmaksajina. Se on kääntänyt meille selkänsä, karkoittanut kielijärjestöjen jäsenet luotaan sopimattomilla suhtautumisillaan eri kysymyksiin, joista painavin on vehkeily Europan keskustalaisten kanssa neljännen kansainvälisen muodostamiseksi. Sosialistipuolue ei kykene kokoamaan joukkoja, kuuluimmepa me suomalaiset siihen tai ei, sillä puolue on menettänyt tämän maan työväen luottamuksen. Mutta viimeisillä vähillä voimillaan puolue tappelee kaikkien maiden marxilaista työväenliikettä vastaan, ja tähän likaiseen työhön osanottamisesta meidän rehellisinä luokkataistelijoina on kieltäännyttävä. — Toim.

Linfori, Idaho

Enavillen kansankokouksesta sen toimeenpanijoita on tarpeen muistuttaa, että kerrankin jättäisitte poikamaiset temput. Te ette alistuneet ensimäisen kansankokouksen päätöksiin. Toiseen kokoukseen ei saapunut senkään vertaa osanottajia kuin ensimäiseen. Kuulemaan jaarittelujanne Sosialistikomitean nimen kelpaamattomuudesta omistaa sitä omaisuutta, joka sen nimiin on koottu.

Selvään tuli näkyviin kuinka "poortarien" pito pilaa selän sekä järjen. Tulisi myös ottaa huomioon, että se pilaa vatsankin.

Workers komitea on nyt uuden tulokkaan nimi, jolle pakkoluovutetaan Sosialistikomitean omaisuus. Ainakin tuomarien ja lakimiesten luona on käyty juoruamassa, ettei Enavillen "kansa" tykkää siitä sosialismista. Aijai kuinka ylentävää! Herrat kyllä tuntevat toimintanne kysymättäkin. Te taas kierrätte kansaa sillä Workers komitealla. Jos joku uskaltaa teitä siitä muistuttaa, saa hän äkäisen vastauksen: "Mitä te räkänokat tiedätte!" Emmehän me mitään tiedäkään ja niin joudumme nenästä vedettäviksi. Voi teitä vielä kerran, te meidän nokistamme vetäjät! — L. F.

SUOMESTA

EHDOTUS UUDEKSI ASEVELVOLLISUUSLAIKSI.

Valtioneuvoston v. 1919 asettama komitea, jonka tehtävänä on ollut suunnitella Suomen puolustuslaitoksen uudelleen järjestämistä, on nyttemmin saanut mietintönsä valmiiksi. Komitea esittää yleisen palvelusajan supistettavaksi yhdeksi vuodeksi, jotavastoin erikoisaselajeille kuten ratsuväelle, teknillisille joukoille, ilmailuvoimille, sotalaivastolle ja tykistölle ehdotetaan pidempi, 1 v. 6 kk. kestävä, asevelvollisuusaika Tästä tekee poikkeuksen rannikkotykistö, jonka palvelusajaksi ehdotetaan vain 1 vuosi. Se, mihin aselajiin kukin asevelvollinen joutuu, määrätään jo kutsuntatilaisuuksissa toimitettavan tutkimuksen perusteella. Komitea toivoo erikoisemmin, että koulusivistyksen saaneet, jotka valtion puolelta ovat olleet etuoikeutetussa asemassa, palvelisivat pidemmän ajan suorittaakseen alemman upseeritutkinnon. Ehdotuksen mukaan tulisi pidemmän asevelvollisuuden kustakin ikäluokasta suorittamaan noin 6,500 miestä. Korvaukseksi pidemmän ajan palveleville ehdottaa komitea, että reserviupseereiksi ja alipäällystöksi koroitetut saisivat saman palkan kuin värvätty alipäällystö ja tavallinen miehistö saisi 5 kertaa suuremman päivärahan kuin muut asevelvolliset.

Rauhanaikainen armeija olisi komitean ehdotuksen mukaan aina toisen puolen vuotta 22,000 ja toisen puolen 28,000 miehen suuruinen.

Reserviharjoitusten ajan ehdottaa komitea saman suuruiseksi kuin se on nykyisessä väliaikaisessa asevelvollisuuslaissa. Nostoväessä palveltavan ajan, joka väliaikaisen lain mukaan on 45 vuotta, ehdottaa komitea pidennettäväksi siten, että suojelus- ja vartiotehtäviä varten muodostettaisiin erikoisia osastoja vanhemmista ja taistelutehtäviin heikontuneista ikäluokista aina 46—52 ikävuoteen saakka.

PANKKIHERRAT TYÖVÄENYHDISTYSTÄ VAINOAMASSA.

Vapaan Sanan tammikuun 4 p:n numerossa kirjotetaan:

Kun Peräseinäjoen T. y:n puheenjohtajan vaimo kävi v. k. lopulla sikäläisessä pankissa, tiedusteli pankin johtaja, herra M. Toppari, aiotaanko t. y:n velka suorittaa pankille, lisäten, että ellei sitä suoriteta, tullaan velka sanomaan irti, sillä pankki ei halua olla missään tekemisissä "kommunistien" kanssa, koska se "häpäisee" koko pankin maineen.

Kun t. y:n johtohenkilöt saivat kuulla johtajan lausunnon, kävivät he heti suorittamassa velan, sillä hekään eivät halua olla tekemisissä laitoksen kanssa, jonka johtaja on lahtarismin läpitunkema.

Kirjotuksen johdosta kirjottaa peräseinäjokinen:

Kovin ylpeiltä näyttää P.-joen pankkiherrat olevan oman kylän työväenyhdistystä kohtaan, velat maksettakoon tai häätö ulos.

Meitä peräseinäjokelaisia on täällä Amerikassa iso joukko, ja ylläolevan johdosta meille kuuluu velvollisuuksia. Meidän on keskuudestamme kerättävä kolehti, avustaaksemme kotipaikkamme yhdistyksiä. Ishpemingissä ja ympäristöllä onkin jo peräseinäjokiset keränneet dollarin mieheltä ja lähettäneet Herman Saarelle, joka on työväenyhdistyksen esimies. Koettakaapas oletteko muuallapäin asuvat huonompia meitä, vai kuuluuko asia teille.

Sitten olkoon myöskin muistissa jokaiselle, joka lähettää rahaa Suomeen, että Peräseinäjoen kunnan pankin johtaja herra M. Toppari on sanonut, että kommunistien (s. o. työläisten) liike saastuttaa hänen pankkinsa mainetta. — Peräseinäjokinen.

VALKAISIJA YLPEILEE 100 PUNIKIN TEURASTAMISELLA.

Loppiaisaattoiltana tunkeutui Lappeenrannan esikaupungissa sijaitsevan Virtasen saunan numero-osastolle humalainen mieshenkilö, joka saunottajan ilmoitettua, että kaikki paikat ovat ylösotettuja, ryhtyi hyvin uhkaavana räyhäämään, että hän uskaltaa tehdä mitä tahansa, koska hän on ent. suojeluskuntalainen ja kehuskeli 2 vuotta takaperin ampuneensa 100 punikkia ja että hän edelleen ampuu kaikki punikit. Miehen käytöksen tultua yhä uhkaavammaksi kutsuttiin paikalle Lappeen apul.-nimismies V. Kirver, joka pidätti räyhääjän ja löydettiin hänen taskustaan pirtupullo. Pidätetty esitteli itsensä valjasliikkeen omistaja Toivo Asikaiseksi ja on hän m. m. v. 1918 kesällä toiminut Lappeenrannan vankileirin vartijana. Asikainen toimitettiin poliisiputkaan selviämään ja tulee syytettäväksi juopumuksesta ja häiriön teosta yleisellä paikalla.

POSTILIIKENNE VENÄJÄN JA SUOMEN VÄLILLÄ.

Valmistauduttaessa parhaillaan m. m. kauppasuhteisiin Neuvosto-Venäjän kanssa on varsinkin liikemiespiireissä herännyt mielenkiintoa, koska ja milloin tavallisen postiliikenteen alkaminen mainittujen maiden välillä voi tapahtua.

U. S. on tämän asian johdosta kääntynyt pääpostitirehtööri Albrechtin puoleen, joka on ilmoittanut, että Suomen puolelta siihen, mikäli se koskee kirjepostikortti- ja ristisidepostia, voidaan ryhtyä milloin hyvänsä. Asia riippuu ensi kädessä Neuvosto-Venäjästä. Postiliikennettä ei voida alkaa ennenkuin Venäjä on ilmoittanut sitä haluavansa ja siini valmis noudattamaan kansainvälisiä perusteita. Kun Venäjä kuuluu maailman postiliittoon on hyvin luultavaa, että se järjestää postiliikenteensä rauhallisia oloja silmälläpitäen niin pian kuin se sille käy mahdolliseksi.

KUNNIATA PAIKKAAMAAN

on Vapaan Kansan vastaava toimittaja haastettu. Tämän pitäisi tapahtua Kuopion raastuvanoikeudessa helmik. 18 p:nä.

Talollinen Alba Laitinen Kuopion pitäjän Hirvimäen kylästä on luullut kunniansa rikkoutuneen mainitun lehden takia.

METSÄPIRTIN "IKUINEN TULI"

Joku aika sitten kierteli sanomalehdissä uutinen, että eräässä kylässä Metsäpirtissä paloi jonkinlainen "ikuinen tuli", joka tosin ei polttanut, ei käryynnyt eikä savunnut. Joka tapauksessa se valaisi aina pimeän aikana. Paljon kansaa Metsäpirtistä ja muualtakin kävi valoa katsomassa.

Lopuksi eivät metsäpirttiläiset saaneet rauhaa, vaan tilasivat ja saivat Helsingistä asiantuntijan tutkimaan asiaa. Hän teki nolon lopun metsäpirttiläisten taikavalkeasta selittämällä, että se johtuu — naapuritalon lampusta, joka heijastaa riihen seinään. Tuli nimittäin paloi riihen seinävierellä.

Kuinka emme tuota itse huomanneet, sanoivat metsäpirttiläiset lopuksi.

SIIRTOLAISTEN RAHALÄHETYKSET SUOMEEN.

Vuonna 1919, jolloin rahalähetysten määrä Amerikasta Suomeen oli erittäin suuri, nousi Suomeen välitetty summa luotettavimpien arvioiden mukaan lähes 5 miljoonaan dollariin. Viime vuonna ei lähetetty määrä ole dollareissa yhtä suuri, mutta katsoen Suomen rahan alempaan kurssiin lienee varmana pidettävä, että siirtolaisten Suomeen lähettämät rahat v. 1920 nousevat lähes 100 miljoonaan markkaan, ellei tämän summan ylikin.

V:N 1919 AIKANA 1,085 SIIRTOLAISTA.

Siirtolaistilasto v:lta 1919 on nyt valmistunut, jota vastoin viime vuoden tilasto valmistunee vasta kevätpuolella.

Siirtolaisten lukumäärä Suomessa v. 1919 oli 1,085, joista 538 miestä ja 547 naista. Näistä on 1,077 mennyt Amerikaan, 6 Aasiaan ja 2 Afrikaan. Tilastollisen keskustoimiston ilmoituksen mukaan on v:n 1919 siirtolaisuus pienempi kuin eräinä edellisinä vuosina.